

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători -Toma Nadejda, Bocio Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceblacov Mihail, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 26 ianuarie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ceblacov Mihail XXX, născut la XXX, originar din XXX, regiunea XXX, domiciliat în XXX, s. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.12.2017 – 26.01.2018 (prima instanță);
2. 07.02.2018 – 06.03.2018 (instanța de apel);
3. 28.05.2018 – 24.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 26 ianuarie 2018, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ceblacov Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 825 unități convenționale, echivalent 41 250 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 22.11.2017 aproximativ la ora 00:05, inculpatul Ceblacov Mihail, nedeținând permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducea motocicletă de model

„Fekon” cu numărul de înmatriculare LBC 821, deplasându-se pe drum public din s. XXX, XXX.

Potrivit rezultatelor biologice colectate de la Ceblacov Mihail conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei, nr. 266 din 22.11.2017, în aerul expirat s-a stabilit alcool 0,78 mg/l și în sânge, conform buletinului de analize s-a depistat alcool etilic în volum de 0,94 g/l, adică stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Ceblacov Mihail în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, - cu indicii calificativi „ *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în procuratura r-l Anenii Noi, Zatic Dorel, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de pedeapsă, rejudecarea cauzei potrivit modului prevăzut pentru primă instanță cu condamnarea inculpatului Ceblacov Mihail la 6 luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- pedeapsa stabilită este una prea blândă, instanța urma să stabilească inculpatului o pedeapsă care ar restabili echitatea socială, va asigura corectarea vinovatului;

- la stabilirea pedepsei instanța urma să țină cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, care se referă la scopul pedepsei penale;

- prin condamnarea inculpatului la o pedeapsă non privativă de libertate s-au încălcat prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal;

- nu s-a ținut cont că inculpatul Ceblacov Mihail anterior a mai fost condamnat pentru infracțiune similară la 29.04.2016 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 11 000 lei;

- fiindu-i anterior aplicată o sancțiune similară, s-a concluzionat că corectarea acestuia nu a avut loc or, la scurt timp a săvârșit o infracțiune similară, astfel aplicarea față de inculpat a sancțiunii sub formă de amendă nu este eficientă;

- corectarea și reeducarea inculpatului Ceblacov Mihail poate avea loc doar prin privarea temporară a acestuia de libertate.

2.1 De către inculpatul Ceblacov Mihail, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, emiterea unei hotărâri prin care să-i fie schimbată sancțiunea din amendă în muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului inculpatul a invocat că:

- instanța greșit a ajuns la concluzia cu privire la aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă, nu s-a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și anume și-a recunoscut integral vina, căința sinceră de fapta comisă, se caracterizează pozitiv de la locui de trai, are doi copii minori la întreținere;

- instanța urma la stabilirea pedepsei să țină cont de prevederile art. 76 Cod penal, art. 385, 394 Cod de procedură penală;

- în ședință s-a expus asupra faptului că nu are posibilitate financiară să achite amendă, neavând un loc de muncă, fiind de acord cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2018, s-au respins ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința primei instanțe

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, de către prima instanță la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Ceblacov Mihail s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume de: caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, de personalitatea inculpatului care anterior a mai fost judecat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată instanța de apel a stabilit ca circumstanțe atenuante conform art. 76 Cod penal, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, iar drept circumstanță agravantă în conformitate cu art. 77 Cod penal, a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Instanța de apel a considerat nefondat argumentul acuzatorului de stat, precum că prima instanță nu a luat în considerație personalitatea celui vinovat, care anterior a mai comis o infracțiune, săvârșind din nou o infracțiune cu intenție, considerând că inculpatul nu a tras careva concluzii, în vederea schimbării comportamentului, caracterizându-l ca persoană predispusă la comiterea în continuare a infracțiunilor, or, în speță aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport a asigurat executarea scopului propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a stabilit caracterul întemeiat al pedepsei aplicate față de inculpatul Ceblacov Mihail, care rezidă din faptul că prin acest tip de pedeapsă se va respecta și asigura principiul aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la aprecierea gradului influenței pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, cum și în scopul preîntâmpinării comiterii de către acesta

și de alte persoane a infracțiunilor de acest gen, astfel sancțiunea cu amenda va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către inculpat a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocata Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceblacov Mihail, care nu indică nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care solicită casarea sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Ceblacov Mihail să-i fie aplicată o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) și art. 75 Cod penal;

- pedeapsa aplicată inculpatului este una din categoria cărora acesta nu o va putea executa din motivul lipsei unui loc de muncă, are la întreținere 2 copii minori;

- neîntemeiat nu i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul statului, sancțiune prevăzută de articolul pentru care a fost condamnat Ceblacov Mihail;

- prin aplicarea unei pedepse pecuniare, familia inculpatului va rămâne fără ajutor financiar.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând faptul că recurentul nu s-a referit la vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, exprimându-și dezacordul cu categoria și mărimea pedepsei stabilite în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, consideră că de către instanțe de fond, corect au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept, iar la stabilirea categoriei și a măsurii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul solicită casarea sentinței și a deciziei din motiv că la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond nu s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) și art. 75 Cod penal, adică nu s-a individualizat corect pedeapsa aplicată, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Analizând textul deciziei contestate (f.d. 92-96) în coraport cu motivele invocate de recurent, se atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelurilor, cu menținerea sentinței și a pedepsei aplicate de către prima instanță, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La caz, Colegiul penal consideră necesar să sublinieze faptul că, potrivit prevederilor art. 62 alin. (1) Cod penal, sancțiunea sub formă de amendă reprezintă în sine cea mai blândă pedeapsă penală, prin urmare la aplicarea pedepsei față de inculpatul Ceblacov Mihail s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și de art. 75 Cod penal, luându-se în considerare toate circumstanțele cauzei, nefiind constatate careva temeiuri de aplicare a unei alte

pedepse penale mai aspre cum este munca neremunerată în folosul comunității, ceea ce solicită partea apărării în recursul ordinar declarat.

Argumentul recurentului precum că „*neîntemeiat nu i s-a aplicat inculpatului Ceblacov Mihail o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității*” Colegiul penal nu îl acceptă, deoarece la aplicarea pedepsei instanța de judecată a ținut cont de circumstanțele cauzei, de căința sinceră a inculpatului, de contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, s-a stabilit că anume pedeapsa sub formă de amendă va asigura principiul aplicării unei pedepse echitabile, care va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, precum și preîntâmpinarea de comiterea de noi infracțiuni, nefiind constatate careva temeiuri de aplicare a unei sancțiuni mai grave sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea judecătorească atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceblacov Mihail este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceblacov Mihail împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Ceblacov Mihail XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor